

podott. f) A családi levéltárak csoportjában a regiek közül a HERTELENDY 112 darabbal, DESSEWY 71 darabbal nyert kiegészítést. Új levéltárak: NEDECZKY, SCHEDIUS, PODHRADSKY, RÁKÓCZI-ASPREMONT, LORBERER és RÖTH.

Az ország területéről való könyvkivitel szabályozó miniszteri rendelet értelmében a könyvtár tisztviselői április-december hónapokban, 585 esetben tartottak szakértői szemlét.

MÁNYIK PÁL †

(1887—1921.)

A kereszti, az elmulás, a gyász jele, e kevesektől ismert név mellett, a Széchényi-Könyvtárnak súlyos veszteségét jelenti: egy szerény, a világtól visszahuzódó embernek, lelkiismeretes és fáradhatatlan tisztviselőnek és őszinte jó kollégának halálát. Azoknak, akik közelebbről ismerték őt, még hatványozottabban fájt elmulása, mert tudják, hogy a Mindenható kifürkészhetetlen akarata akkor szólította gyenge, fáradt testét örök nyugalomra, amikor hosszú küzdés után elérte óhajtott célját s érzékeny lelkén a sors durva keze által ejtett sebek, karcolások begyógyulván, elsimulván, nyugodtabban élhetett volna hivatásának tudományos ambícióinak és családjának.

Micsoda küzdelem volt osztályrésze tanulmányaiban már az első lépéstől kezdve! Az egyszerű, szegény sorsú kis fiú naponta gyalog jár be Szarvasra a nyolc kilométernyi távolságban lévő tanyáról, de nem csüged, nem fárad, a tanulni- s tudnivágyás láza elfeledtet vele mindent, s 1907-ben jeles eredményű érettségi bizonyítvány a jutalma. Ez az égő tudománysohaj nem hagyja el budapesti egyetemi tanulmányaiban sem, pedig a küzdésből, nélkülözésből kijutott neki itt is bőven. 1912-ben a Magyar Nemzeti Múzeum szolgálatába lépett, ahol az Állattárban, mint a könyvtár kezelője, nyert beosztást; innen a Régiségtárba került, ahol szintén a könyvtár volt gondjaira bízva, majd végül a Széchényi-Könyvtárba, ami vágyainak tulajdonképeni célja volt. Doktori értekezése a tót nyelv kicsinyítő képzőivel foglalkozott. Egy gyakorlati tót nyelvtant is írt (Schenk kiadásában) s alapos szláv filológiai tanulmányokba merült. De gyenge szervezete ekkor már fölmondta a szolgálatot; a ok nélkülözés, a nehéz háborús évek, amelyeket mint hadnagy, később kitüntetett főhadnagy szolgált végig, úgy elgyengítették szervezetének ellenálló képességét, hogy a benne lappangó kórnak könnyű prédájává lett. Hiába volt szerető édes anyjának odaadó ápolása, 1921. április 21-én szülőhelyén visszaadta lelkét Teremtőjének. Áldás emlékére!

(H. B.)